

Zápis

z obhajoby disertační práce pana Evžena Martínka

konané dne 16. června 2011

téma práce: „Primát politiky podle Aristotela a Hannah Arendtové.“

přítomní: dle prezenční listiny

Předseda komise p. prof. PaedDr., Mgr. Miroslav Vaněk, PhD. zahájil obhajobu a představil přítomným kandidáta.

Školitel představil doktoranda a seznámil komisi s uchazečem a jeho disertační prací.

Kandidát seznámil přítomné se svou disertační prací. Vysvětlil svůj přístup k myšlení vybraných autorů. Záměrem jeho práce byla rekonstrukce tezí a argumentů ohledem primátu politiky u Arendtové a Aristotela, následně jejich srovnání a kritika. Kandidát představil Aristotela jako myslitele přirozenosti/účelovosti, přednosti celku/polis před částí/občanem, podle kterého je účelem lidského bytí eudaimonie/blaženost. Tu je možné dosáhnout jedině ve spravedlivé polis, kde se maximálně rozvíjí lidskost člověka (daná řečí a schopností jednat). Mimo obce tak člověk nemůže být „úplný“ - blažený. Podle Martínka však Aristoteles podcenil schopnost člověka nejednat v intencích přirozené účelovosti (problém žádostivosti).

Arendtová podle kandidáta s konceptem účelovosti nepracuje, přímo ho odmítá. Politika je podle ní jednání bez cíle (cíl/účel je charakteristický spíše pro soukromou sféru), není ani vymezena společností. Je vyjádřením "lidské podmínky" člověka ve světě, klíčovým prvkem širšího projektu "vita activa". Politické jednání je spíše spojeno s představou volného prostoru, kde občané ukazují své zdatnosti, prostoru přesvědčování k společnému jednání. Toto pojetí považuje Martínek za příliš široké.

Poté oponenti přednesli závěry svých posudků.

První oponent, doc. Zdeněk Pinc nejdříve vyzdvihl kvalitu práce, upozornil však na chybějící odkazy na dílo Jana Patočky. Poukázal na některé problémy hodné dalšího promyšlení a rozvinutí, konkrétně otázku rodů (frátrií) a koncepce člověka jako reprezentanta rodu/obce, koncepce eudaimonie jako stavu, ve kterém se nachází jen uctívání předkové, ke kterému je

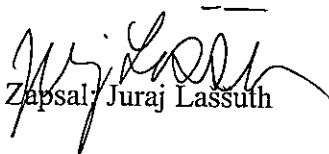
možné dojít po smrti, a následně otázku prezentnosti předků v polis. Druhý oponent PhDr. Marek Hrubec PhD. vyzdvihl existenciální náboj práce, práci ale vytkl záměr – komparace antického a moderního politického filozofa tj. srovnávání nesrovnatelného, a nedostatek sekundární literatury zvláště v cizím jazyce resp. nerefektování současných debat týkajících se myšlení daných autorů.

Kandidát Evžen Martínek v reakci polemizoval s důležitostí koncepce rodu/frátrie pro Aristotelovo politické myšlení, i s představou eudaimonie jako stavu mrtvých uctívaných v obci. Výhradu dr. Hrubce autor přijal s výhradou, že s určitou sekundární literaturou přece jenom pracuje. Oponenti se k vystoupení kandidáta vyjádřili v diskuzi.

Diskuse:

V diskuzi vystoupil dr. Hrubec, doc. Znoj a doc. Pinc. Debata se vedla o širší politické sféry, kde doc. Znoj polemizoval s Martínkovým tvrzením o „příliš širokém pojetí politiky“ u Arendtové poukazem, že v podání Arendtové by se politické jednání odehrávalo možná v revolučních situacích, neodpovídal by mu ale „politics as usual“ západních demokracií. Martínek namítal, že u Arendtové do politického prostoru patří i vynikající výkony hodné obdivu (např. umění) čím se klasické hranice politiky přesahují. Dalším bodem debaty byla otázka srovnatelnosti athénské demokracie s tou moderní: doc. Pinc, poukazujíc na kontext praxe athénské demokracie, tvrdil, že se jedná o nesrovnatelné struktury, na druhou stranu arendtovské čtení Aristotelovy politické teorie vyzdvihl jako nosné, nosnější než čtení soudobých aristotelských studií.

Po poradě byly vyhlášeny výsledky tajného hlasování: počet členů komise: 4 – přítomno členů komise: 4 – kladných hlasů: 4. Komise navrhla udělit titul doktor (Ph.D.)

Zapsal: Juraj Laššuth

Podpis předsedy komise: